

[Arbejdsministeren.]

Lange kunne gå ind for flertalsindstillingen. Lad mig blot føje den kommentar hertil, at jeg kan ikke se, at det ærede medlems forslag løser ét eneste af de aktuelle problemer, vi er stillet over for. Jeg mener fortsat, at det er et livsvigtigt samfundsområde, det her drejer sig om. Der åbnes nu mulighed for nye forhandlinger gennem de institutioner, der oprettes i kraft af lovforslaget, hvorimod det ærede medlems forslag om, at et nyt mæglingsskud skulle stilles til rådighed ud over forligsinstitutionen, som jo gennem lang tid har været inde i billedet, jo ikke i sig selv indeholder nogen løsning. Nu har man mulighederne dels i fællesudvalget, dels i overenskomstnævnet.

Jeg vil altså gerne, idet jeg endnu en gang takker ordførerne, udtale ønsket om, at man så langt som gørligt finder frem til et resultat, som såvel de ansatte ved telefonselskaberne som den anden part i sagen kan være tilfredse med.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2, ændringsforslagene nr. 1, 2 og 3, § 3, således ændret, og §§ 4-8 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om projektering m. v. af en nord-sydgående motorvej i Jylland med forskellige tilsluttende vejforbindelser.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 126) findes i tidenden sp. 3500, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 965).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Horn: Som det vil fremgå af betænkningen, har der i udvalget været enighed om, at man bør have en nord-sydgående motorvej gennem Jylland. Dermed hører enigheden også op. Det er ikke lykkedes gennem arbejdet i udvalget at nå til enighed. Meningerne er snarere blevet mere delt, end da vi sidst behandlede sagen.

Et flertal mener således at måtte fastholde, at man ikke på grundlag af vurderingen af de fremførte oplysninger har fundet anledning til at indtage et andet standpunkt end ved første behandling, nemlig, at det er hensigtsmæssigt, at motorvejen bygges ad den linje, som er skitseret i lovforslaget. Der er ikke rokket ved fornuften i at følge den linjeføring, og jeg tror endog, jeg kan sige det på den måde, at vi er blevet bestyrket i vor opfattelse, at det er den rigtige linjeføring, der her er anlagt. Vi har den opfattelse, at det er en produktiv arbejdsvej, vi skal have, og ikke en frokostvej til fjerntrafik alene. Intet tyder på, at der i dette århundrede skulle blive brug for en motorvej længere mod vest. Det ligger derimod ganske klart, at der er brug for en effektiv vej i den østlige side til betjening af alle de stærkt industriudviklede områder, som findes i en række regioner oppe i den østlige side af Jylland, og som jeg fremførte det ved første behandling, ville man her opnå den største nyttevirkning ved dette ret betydelige anlæg.

Som det fremgår af betænkningen, har flertallet ikke været uforstående over for synspunkter, der er fremført fra Viborgområdet og fra Thy og den nordlige del af Ringkøbing amt, men vi mener altså, at disse områder har andre interesser med hensyn til udbygning af veje end netop at få lavet en nord-sydgående motorvej. De målpunkter, disse egne har, ligger noget anderledes, og derfor har vi peget på, at der må ske en udbygning af de veje, som disse områder specielt har interesse i — jeg tænker her særlig på hovedvejene 13, 15, 18 og 26, som netop dækker de områder, der her er tale om — det vil altså først